

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI, ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 5 frt. — kr.
Félévre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK

hetenkint egyszer, vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG:

Kényes utca, 175. szám hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem adnak vissza.

KIADÓHIVATAL:

Szikes Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

„Nyilvántartásban egy sor közlési díja 10 kr.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Egyes szám kapható Szikes Antal könyvkereskedésében.

Miért nem lehet a kamatlábat leszállítani?

A „Szarvasi Lapok“ f. évi 30-ik számában ily cím alatt „Olcsó árú, drága pénz“ megjelent cikkben felhívatik a szarvasi takarékpénztár a kölcsönzési kamatlábat — mint cikkíró szerint a mai viszonyokhoz képest drágát — leszállítani; indokolja pedig ezt cikkíró azzal, miszerint a szarvasi takarékpénztárnak oly erős hitele van akár az aradi fiók-banknál, akár a fővárosi legtekintélyesebb pénzintézeteknél, hogy a kölcsönkamatláb leszállításából támadó nagyobb forgalomnak is megtudna felelni; s szerinte a kamat különbözőségeiből származó vesztesége bőven lenne kárpótolva a nagyobb forgalom által!

Mielőtt ezen a kölcsönvevőkre felette hasznos óhajnak ez idő szerinti keresztül vihetetlenségére attérnénk, általánosságban következőket kell e cikkre megjegyeznünk:

Való, hogy a nyugati államokban a nagy pénzintézetek kamatlába 1½—4%-től között mozog, de ugyanazon államokban a tőkepenzes is örül, ha pénzt 1½—3% kamatra elhelyezheti: a mi hazánkban azonban hozzá van szokva a tőkepenzes, ha magán félnek adja ki pénzt a 8% kamatlábhöz, sőt a félévi kamattal előre követeléséhez is; a pénzintézeteknél elhelyezett tömege után pedig különösen a vidéken az 5% tőlivel; ha tehát intézetünk megpróbálná betéti kamatlábat a tőke kamattal adóval ma adott 5½-től csak egy kamattal leszállítani — pedig e nélkül a kölcsön kamatlábat nem lehet lejjebb vinni — azonnal tömegesen szedné ki pénzt s vinné oly szomszédos takarékpénztárakba elhelyezés végett, hol az 5½ sőt 6½ kamatot is megkapná; vagy beállana azon eset, hogy a takarékpénztárból kivett betéti tőkéket egyeseknél helyeznék el 8%-tőlivel; mert hogy félévi előleges kamattal fizetés mellett is 8%-tőlivel kiadhatnák, az bizonyos; s mit nyer ekkor a kölcsönre szorult egyén? azt, hogy még most a takarékpénztárból 10 évi törlesztésre nyeri a kölcsönt s ha rossz év vagy más csapás éri — az évi törlesztés is elengedtetik s elég ha a kamatot nem felvénekint de csak negyedévre előre megfizeti s biztosítva van, hogy per alá nem kerül s ugyanily kiméletes eljárás követetik a váltó kölcsönöknél is, míg magán hitelezőknél vagy a hivatkozott budapesti tekintélyes pénzintézeteknél ily elnézésre, prolongálásra nem igen számíthat, vagy csak ritka esetben, mit igazol azon tény, hogy a kik a pesti nagy intézeteknél hosszú időre szereznek kölcsönt, kezdik belátni, hogy az kisebb

összegeknél csak akkor fizeti ki magát vagyis akkor lenne olcsóbb 8-as kamattal, ha a törlesztési hosszúság éveket betartanak; nem akkor — a mint ma szokásban van hogy 4—5 év alatt visszafizetik; s így történik, hogy ezen hosszú időre felvett kölcsönöket intézetünknel convertálják.

Végül még azt kell előre bocsátanom: hogy habár való, miszerint intézetünk egy aradi fiók bank mint több pesti tekintélyes intézeteknél hitellel bír; ámde mint minden egyének, úgy a pénzintézeteknek is hitele bizonyos összegig terjed csak; mely összegek megközelítőleg sem elégségesek arra, hogy a kölcsönzők igényeit kielégítsék; erre az alap-tartalék s főleg a betéti tőkék szolgálnak, de véleményem szerint a visszszámolási hitel nem is tekinthető rendes üzlet ágának; ez főleg csak is a nagyobb betéti összegek folyóvá tétele alkalmával veendő igénybe; erre tartandó fel; s ha intézetünk elhírtelenkedett eljárás által a betevőket elidegenítene akkor sokszor beállana azon eset, hogy a kölcsönzést be kellene állítania — mit közönségünk nem igen köszönné meg; — de azt se hídje cikkíró, hogy ezen fővárosi pénztárak pénzüket valami a fontos kamatlábon adják; — Intézetünk a fővárosban a hazai legtekintélyesebb pénzintézetekkel van összekötöttesben s Aradon az osztrák magyar bank fiók intézetével; ezen pénzintézetektől mi 5. 6 kamatra az aradi fiók banknál 4½ kamatra kapjuk a kölcsönt; mihez hozzá járul még a posta költség mely szintén tstemes; — s más nagy pénzintézeteknél is a váltó leszámítolási kamatláb 5—6 között mozog. Mindaddig pedig míg ezen tekintélyes pénzintézetek a kamatlábat — úgy mint a cikkben hivatkozott nyugati államokban — le nem szállítják ha nem is 1½—3% lira de legalább is egy kamattal, addig azt nézetem szerint a vidéki pénzintézetek is alig tehetik; főleg akkor midőn ugyanezen intézeteknél, ha felesleges betét tőkéket elhelyezünk csakis 3—3½ %-tőlivel kamatot nyernék; mi pedig éven át sokszor előfordul; valamint a betéti kamatláb sem szállítható akkor le, mikor e megyei pénzintézeteknél is a tőke kamattal adó fizetése mellett 5%-tőlivel, sőt közel szomszédságunkban hat kamattal fizetetik.

Ezek előre bocsajtása után annak beigazolására hogy a kamatláb leszállításával intézetünk igazgatósága már foglalkozott s annak kitüntetésére hogy ez miokból nem volt keresztül vihető, elégségesnek tartom a szarvasi takarékpénztár 1886-ik évi üzletéről szóló igazgatói jelentés erre vonatkozó következő tételét kiírni és közölni:

Tudatom hogy a lefolyt üzleti évben a kamatláb

állandóan a kölcsönzéseknél 8 a betéteknél 5, illetve a tőke kamattal adó is beszámítva 5½ %-tőlivel; s itt tartom felemlítendőnek, miszerint az igazgatóság komoly s beható tanácskozmány tárgyául tűzte ki a kölcsön kamatlábnak lehető leszállítását; de az alább számokkal kitüntetett eredmény azon meggyőződésre juttatta az igazgatóságot: miszerint kamatláb leszállításáról ez idő szerinti, midőn az nem csak az országos jellegű pénzintézeteknél, de magok az állami bankoknál is a legnagyobb ingadozás s változásoknak van alávetve — hozzá járulván a mindig szaporodó kezelési kiadások és az adók folytonos emelkedése — intézetünk szilárd alapjának megrontása nélkül — szó sem lehet.

Ugyanis — az 1885-ik évi üzlet eredményt vévén alapul, ha felteszszük hogy azon évben nem 5 és 8, hanem 5 és 7 kamatláb alkalmaztatik, vagyis a kölcsönvevők nem 8 de 7 kamattal fizettek volna, az üzlet évi eredménye következőképp állt volna elő: 1885. évben a kölcsönök után bevétel 8%.

kamat mellett . . . . . 57867 frt
a betét és kölcsön vett tőkék után pedig kiadott . . . . . 34805 .

nyers jövedelmek maradt 23062 frt
ha azonban a 8 helyett 7 kamattal számítottak vagyis a műveleti kamattal különbözet kettő s nem három, akkor a felmaradó nyers jövedelem kitesz . . . . . 15378 frt

ha már most ebből vonatik le a kimutatás illető rovatóban kitüntetett: adó, tisztai és szolgáló fizetések, irodai szükségletek, napibiztosági díjak, vegyes költségek, felügyelő bizottsági díjak, bélyeg és felszerelések címén tényleg kiadott összegek . . . . . 12120 frt

maradt volna nyers jövedelmül 3558 frt a 8-as kamattal mellett elért 11753 frt helyett; s még ekkor az igazgató s bíró bizottság díja sincs fedezve; mi pedig a mostani díjazásnál tekintve a megszerelt teendőket s a felelőség nagyságát hogy kevesebbre le nem szállítható, azt hiszem hogy a t. közgyűlés sem vonja kétségbe.

Szarvas, 1888. aug. 16-án.

. . . . . cz.

Alispáni jelentés augusztus hórol.

Méltóságos Főispán Ur!

Tekintetes közigazgatási bizottság!

A közigazgatási ágak mult július havi állapotáról szóló rendszerinti jelentésemet az 1876. évi VI. t. c. 15

TÁBUZA.

IGAZIS, NEMIS.

— Irta: Zih Károly. —

II.

— Ismered jól — folytatá ő — nagybátyám vasakarátát, kinek gyámhatalma alatt állok, mióta áldott emlékeztető jó szülőimet elvesztettem. Ismered jól, hogy mit ő elgondol, annak meg kell történnie s jaj annak, ki ellene szegül szilárd elhatározásának. Ime megmondom neked, hogy ő tudtom s beleegyezésem nélkül kezemet oda ígérte a dúsgazdag Markó Rezső egyetlen figyermekének, kit én férjemül soha, de soha el nem ismerhetek! Borzadás futotta végig tagjaimat, midőn nagybátyám őt, mint leendő férjemet bemutatá, kijelentve, hogy ő így látja jónak s ez elhatározásának okvetlen engedelmesskednem kell. Midőn láttam azt, hogy nagybátyám tántoríthatlanul ragaszkodik akaratának megvalósításához, én kijelenttem, hogy a választás joga engem illet s már választottam is olyat, kihez szívem érzelme vonz és ha nagybátyám attól, kit én szeretek elválasztani fogna, ha engem akaratlan ellenére máshoz kényszerítene, nem volnék képes ki állani az elválás iszonyu kínját. Képzelted, mily düh, mily leírhatatlan harag vett erőt az én nagybátyámon

mire aztán röviden kiadta a parancsot, hogy három nap alatt határozzak.

— Kedves Bélám! imé ezek vérezik az én szívemet. Most már mi tévő legyek? megengeszteljem e nagybátyámat, vagy kegyetlen haragjának tegyem ki magamat. Ha le nem mondok rólad, — nagybátyám haragját vonom magamra s ha mi egymáséi nem lehetünk, ha azzal köt össze a házasság szent esküje, kit én egyáltalán nem szeretek, akkor az örökös kinszenvedés ölom súlyként fogja nyomni keblemet s nálad nélkül örökös boldogtalanságban leszek kénytelen élni, mert nem képelek nagyobb szenvedést mint olyannak karjai közt gyötretni, kihez semmi rokonszenv, semmi bízalom nem fűz. Azzal élni, ha kell tünni, szenvedni az élet bármilyen nemű csapásait elviselni, kihez őszinte szívvel viseltetünk, türethető sors, de olyannal élni, ki nem kell sem testünknek sem lelkünknek, őh az kimondhatlan fájdalom!

Mondd meg édes Bélám őszintén, most már mi tévő legyek? Én, én a szegény árva Ilka mit cselekedjem? Őh én nem bánom, én lemondok mindenről, ki teszem magamat nagybátyám kegyetlen haragjának, eltűrök békén minden kinszenvedést, csak mi ketten értsük meg egymást, csak mi legyünk boldogok!

— Komoly elhatározás perce ez. Ilka ne tedd ezt! Ismered jól nagybátyád engesztelhetlen vasakarátát, nyugodj meg sorsodon, hidd el hogy engem is végte-

nül bántana, ha én miattam vesztenéd el a nagybátyád szeretőjét. Bár fajna szívemnek tőled válni, de tudva azt, hogy te egy dúsgazdag körében mily boldog lehetsz, e tudat hidd el meg fog nyugtatni engem.

— Oh nem! kiálta Ilka, én nem boldog lehetek, nekem boldogságot nem ad az ő gazdagsága. Mintsem hogy vele éljek, inkább tört döfök szívembe, de ővé még sem leszek!

Ne emészd magad édes Ilkám! légy nyugodt, meglásd a gazdag úri ember körében mily boldog leszel, meglásd mily gyönyörűséget nyújt a pompás izléssel épült nagyszerű palota s miképen lesz meg minden kívánságod, miképen állanak kész szolgálatodra a rendelkezésed alatt álló cselédek, gyönyörködöl a pompás virágokkal ékesített mükertben, miképen léssz ellátva minden kényelemmel; míg ellenben ha mi kel-nénk egybe, nem lenne rangodnak megfelelő kényelmes ellátásod, mert én csak önzetlen tiszta szívvel tudlak megajándékozni, nevet, becsületet tudok adni, de földi javaim nincsenek.

— Ne így, ne így! Mondd meg, mi ez az élet szeretet nélkül? Mit ér nekem pompás házi butorzata, palotája, szép virágoktól illatozó kertje? mit érnek kincsei, drágaságai, ha szívem nem szereti őt. Hiába minden! hiába bősüln fel ellenem az önző lélek szidalma, de minket az oltári eskü fog mielőbb összekötni és mi egymáséi leszünk

§-hoz képest tisztelettel a következőben terjesztem elő:

I Közegészségügy

A gyermekeknek nagyobb mérvben mutatózó gyomor és bélhurut betegségeket leszámítva, a mely betegségek több gyermek áldozatul is esett, a közegészségügyi állapotokat teljesen kielégítőnek lehet szerencsém jelezni.

A már hosszabb idő óta sajnos tapasztalt s nagy számú áldozatok követelt ragályos és járványos kórok s így ezek legsúlyosabbika a hólyagos himlő is a lefolyt hóban teljesen megszűntek.

Meg kell e helyen említenem, hogy Bánfalva községben a f. évi július hava 10-én egy egyen cholera tünetei között elhalálozott. Ezen nyári hónapok alatt minden évben előfordulni szokott súlyos és veszélyes körterjedése ellenében az orvos-rendőri intézkedések nyomán megtétve a ragályozásnak teljesen eleje vétetett. Az eset különben a felsőbb rendeletekhez képest a Nagyméltóság m. kir. belügyminister urhoz feljelentve lett.

A közegészségügy megóvása érdekében a lefolyt hóban kiadott rendelkezés alapján a tápszerek és italok elárúsítása az arra hivatott közegek által ellenőrzetik, az utcák és köztérek tisztán tartatnak s a fertőtlenítések ott a hol az megkívánatik foganatosítatnak.

Az állategészségügy Gróf Vecseyné Blanckenstein Vilma fűzes-gyarmati birtokos sertései között kiütött üszögös orbanéz által lett veszélyeztetve, a ragályos körban eddigelé 90 darab sertés hült el. Az állategészség rendőri intézkedések a szükséghez képest foganatosítva vannak:

Gróf Wenckheim Frigyes békési birtokán a sertések között uralgott üszögös orbanéz, Gróf Wenckheim Rudolf szecsei pusztán és a csodabalai pusztán a marhák között mutkozott lépfene járvány a lefolyt hóban megszűntek.

II. Köz biz t o s s á g.

A személy biztosság két esetben lett megtámadva és pedig.

Mező-Berényben megtartott országos vásár alkalmával Haibach Ádám mező-berényi lakos V. Nagy János gyomai lakost verekezés közben oly szerencsétlenül ütötte meg, hogy ez az ütés következtében elhalálozott.

Kondoroson pedig Roth Joachim szatócs Khon Adolf oda való lakost állítólagos önvédelmi tekintetből forgó pisztolyal megsebesítette.

A vagyon biztosság ellen tolvajlás által elkövetett néhány bűntény merült fel.

Öngyilkossági esetek a következők:

B.-Csabán a múlt hó 6-án Sztaneozka Venczel forgó pisztolyal vetett véget életének.

Nagy-Szénáson a múlt hó 19-én Kerayók Mihály 53 éves egyén magát felakasztotta.

Bánfalván Baki Györgyné 83 éves asszony hason módon gyilkolta meg magát.

Véletlen halálesetek a következők:

B.-Csabán a múlt hó 15-ének éjjelén Illés Elek vasúti ör egy teher vonat által elgázoltatván szörnyet halt.

Békésen a lefolyt hó 11-én Köpe Sandor 2 1/2 éves fiu játszás közben a kut melletti vízes gödörbe fuladt.

Gyomán a múlt hó 27-én Neubert István nádudvardi illetőségű asztalos segéd fürdés közben a Körös vízébe fuladt.

Szent-Andráson Fazekas Károly ifju cseléd egyik társa Toth János által bíróságilag is megálapított véletlenségéből a kamarában talált töltött fegyverrel agyon lövettet.

Oroszházán a múlt hó 17-én Nagy Mihály oroshá-

zai lakos vigyázatlanságából a lóvak közé esett a rajta átmenő kocsi által agyonzúztatott.

Tíz 10 esetben volt, az elégett épületek és takarmány neműek hőcsértéke 2792 forintot tett ki, a biztosítás két esetben 1630 ftt erejéig foganatosított.

Közbiztonsági állapotaink szilárdítását kétségtelesen előfoglalja mozdítani a m. kir. esendőr kerületi parancsnoksággal immár folyamatban levő oly irányu tárgyalásoknak az eredménye, a mely szerint a vármegyében lévő egyes lovasított esendőr őrsök gyalog örökkel váltassanak fel és az itt megtakarított összegekből új őrsök s új állomásokkal állíttassanak fel.

Az általam is elfogadott tervezet szerint elsőbbsen is a b. csabai és csorvási őrsök gyalogosítottatnak és Nagy Kondoroson egy újabb gyalogosított őrs állíttatnék fel. Ezen változásoknál kétségtelesen figyelmébe veendő azon körülmény, hogy a gyalogosított őrsök területkére annyira megkisebbitessék, miszerint az azon való szolgálat a célnak megfelelően s a követeleményeket kielégítőleg legyen foganatosítható.

(Vége követik.)

A szarvasi városi ipariskola lefolyt tanévi eseményei.*)

Városunk elsőfoku ipariskolájában a tanítás a miniszteri utasításban megszabott rendes időben szeptember 18-án vette kezdetét. Tartozunk azonban azt megjegyezni, hogy az iparos tanoncok felvezetése nem történt eléggé szabályosan, mert a tanítás első alkalomával csak 24 növendékkel lehetett a tanítást megtartani. A második alkalommal már 47, a harmadikkal 82, a negyedikkel 103, az ötödikkal 149 s a hatodikkal, mely okt. 30-ára esett, 166 növendék volt együtt. Ebből látni, hogy a beiratási idő a rendeletileg előszabott szeptember első feléről, lehúzódtott egész október végéig, sőt részben november és december hónapokra is. Ez a késedelem hátrányos a tanításra nézve, azért jövőben a lehető legnagyobb szigorral fogjuk követelni, hogy minden iparos tanonczát a rendes időben fejezesse és szorgalmasan járassa az iskolába.

Az 1887/8-ik tanévre szóló költségvetés 1258 ftt 84 kr. bevétele és ugyanannyi kiadással a tanfelügyelőség útján a miniszteriumhoz feterjesztetett s ott észrevétel nélkül tudomásul vétetvén, visszaküldetett.

Gondoskodva lett arról, hogy minden tanoncznak olvasókönyve legyen, s a mennyiben egypár tanoncz azt megszerzeni vonakodott, kényszerítve ett e tekintetben a rendhez szabnia magát.

A m. kir. miniszterium azon rendeletének, hogy a tanoncok már próba idejük alatt is tartoznak az iskolában magokat felvétetni s az iskolába járni, elég tétetett.

Az iskolai takarékpénztárt ez évben életbe léptettük, azonban azon tapasztalatra jutottunk, hogy az nálunk felette nehezen indul meg. A takarékpénztár kezelése Dankó Samu tanító gondjaira volt bízva, kinek jelentése szerint volt összesen 38 betevő, betett összeg pedig 7 ftt 16 kr. Hogy ily csekély eredménye volt ezen életbe léptetett intézménynek, annak egyik fő oka abban rejlik, hogy a tanoncok a m. kir. póstatakarék-pénztárt veszik igénybe, oda szoktak már s onnan nincs sem ok, sem érdek elterelni őket.

A fegyelem biztosabb kezelése végett az ipariskolai biztosság elfogadta az igazgatónak azon intézkedését, hogy az iparos tanoncok esti tanítása nem egy napon egyszerre minden osztályban történjék, hanem felváltva. Ennek jótékony intézkedés hatását volt alkalmunk tapasztalni, mert az a zaj, mely a tanoncok hazamenetelkor, különö-

* A szarvasi városi ipariskola ez évi értesítőjéből.

Ilka egy nagynénje kíséretében, én két tanú — a nagynéni tisztjei — kíséretében rövid hajtás után egy falusi templom előtt állapodánk meg.

A templom oldal ajtaja megnyílt. Az ősz lelkész a nagynénivel a megkívántató okmányokat megtekintette.

— Az egybekelésnek nincs akadály! — mondá a lelkész s mi az oltár elé lépve örök hűséget esküvünk!

A napvirradat Ilka nagynénje birtokán egy szép falusi birtok kastélyában talált minket.

Még az nap egy meglepő hírrel sietett hozzánk egy küldöncz csak az éjjel általunk elhagyott kastélyból. Nagybátyánk reggel megtudta mi történt, végzetlen felindulásában szélhűdés érte, hirtelen jobb létre szenderült. Nem lévén vérszerinti rokona senki más — ki a nagy vagyont örökölné — mint egyedül Ilka, sietve mentünk vissza mint férj és feleség, hogy nagybátyánk lehető diszes temetéséről mielőbb gondoskodjunk s egyuttal a szép birtokot, mint törvényes örökösök tulajdon joggal átvegyük. Végtelen boldog voltam.

S mégsem voltam az — mert ez a történet igaz is, nem is. Igaz, mert így megtörténhetett volna, nem igaz, mert csak — álom!

sen sötét esteiken előbbi években zavarta a városi közönség nyugalmát, elenyészett: minden tanoncz éretelével bírt annak, hogy most tudva van, mely osztály megy haza s az osztálybeszűletet fenntartanf egyénkint úgy mint tömegesen mindenki kötelességének tartotta.

Szigoruan lettek a tanoncok arra is utasítva, hogy ellenőrző könyvecskéiket rendben tartsák. A rendes könyvecske tükre a tanoncz viseletének, helyesen jellemzi azt, azért kellett e körülményre is kiváló figyelmünket fordítani.

Az iskolai könyvtár ez év folytán nem igen gyarapodott. Nem rendelkezünk alappal, mely azt lehetővé tette volna. Azon óhajunkat sem tejesíthettük, hogy rendes könyvtári szekrényt szerezzünk, jövőre kellett ezt halasztani. Jelezzük azonban, hogy a 153 kötetből álló könyvkészlet bir olvasókkal nem csak az iskolán belül, hanem az iparosok körében is.

A hatóság az újraoltás iránt kiadott rendeletének eleget tettünk s tanonczaink mind újra lettek beoltva. Jövő tanév e éjén minden tanoncz az újraoltásról szóló bizonyítványát tartozik előmutatni, mert különben a ki újraoltva nem volt az újraoltás eszközléséig iskolába fel nem vehető.

A tanoncoknak rendes iskolába járása s az ellenőrzés szigorítása érdekében kiadott rendeletet értelmében mi havonkint a minő-ítési könyvet ez idén is betöltőtük s idején az ipartestületnek átküldük. Ez intézmény azonban nálunk még teljesen nincs rendszerezve, mert — habár egynehány esetben a szabályrendeletek értelmében kellett volna nagyobb szigorot alkalmazni a tanoncztartó egy pár iparos ellenében — tudunkkal büntetés nem fordult elő. Reméljük, hogy jövőben ez is rendbe jő.

Az 1886—7-ik évi számadásaink a megyei számvonóság által megvizsgáltattak, és 1135 ftt bevételel ugyanannyi kiadással és 66 ftt 18 kr. kifizetetlen tartozással helyesnek találtatván: számadó Miháfi József ipariskolai igazgató a további felelősség alól felmentetett.*

A tanítás rendesen folyt, a tantestület részéről csak egy pár indokolt (családi ünnep, betegség) esetben fordult elő mulasztás, de akkor is gondoskodva volt mindenkor helyettesekről, kik a tanítást megtartották.

Ugy az iparhatósági megbízottak, valamint a főszolgabíró ur az iskolát időnkint meglátogattak, tette azt hivatalból az intézet igazgatója is s mindnyájan mindannyiszor a tanítás menetét rendeznek, a gyermekek viseletét fegyelmesnek találták.

Ipariskolánk iránt évről-évre gyarapodó érdeklődést tények bizonyítják. Ez év folytán s a tanulási kedv serkentése érdekében adományokkal járultak a helybeli takarékpénztár: 15 fttal, Szarvas városa 10 fttal, a szarvasi iparegyesület 7 ftt 50 krral, Salacz Ferenc főszolgabíró ur 2 fttal, Melis Soma ur állandó használatra ajándékozott 8 darab rajzeszközzel. És Sikes Antal nyomdász úr szives volt a dic-érő okleveleket ingyen kiállítani. Fogadják az adományozók halás köszönetünket.

(Vége következik.)

Levelezés.

Szarvas, 1888. aug. 16-án.

Tekintetes szerkesztő úr!

Becsés lapja 33 ik számának, az e hó 6-án lefolyt hangversenyyel foglalkozó tárcájában meglepetéssel olvastam azon passust, mely igénytelen személyemre vonatkozik. Meglepetéssel, mert a közl-ménynek ezen része, egy köztem és Varga ur között négyeszm közt folytatott eszmecsereit tárgyal, még pedig a valóságtól eltérőleg. Ha már jónak látta Varga ur ezen tisztán kettőnkre tartozó kérdést „Kajabusz“-szal közölve a nagy közönség elé tálni, annyit mindenesetre elvártam volna, hogy a közlés az igazságot tartalmazta legyen. Ennek teljes hiánya azonban egy pár szó elmondására kényszerít.

En az említett hangverseny alkalmával azon tapintatlanság feletti megbotránkozásomnak adtam kifejezést, mellyel a Liszt-féle „Király-dal“ előadása kiválasztott. Elmondtam volna az indokokat is, melyek e vélelményemet támogatják, ebben azonban azon ideges, ingerült kedélyállapot látása, melybe Varga urat fenti megjegyzésem sodorta, megakadályozott; elkerülni ohajtvá mindenféle nyilvános szóváltást beértem a nevezett urnak azon kijelentésével, hogy: „jó ez Szarvasnak“. Pedig ha egy kissé higgadtanban viselkedik a karmester ur, elmondtam volna neki, hogy a Liszt-féle „Király-dal“ csakis nagy hangtömegek precíz összműködésével élvezhető, — elmondtam volna, hogy a választott feladat egy műkedvelőkkel alakult kis számú énekkarnak erejét minden esetben felülmúlja, hatás nélkül enyészik el minden iparkodás a legszabatosabb előadás mellett is, hátha még felületesen vannak betanítva s ha ezen magukban is divergalásra hajlandó hangokat ebbeli káros vágyakozásukban pár szál cigánynak szóthangolt kísérete eredményesen támogatja. Elmondtam volna, hogy a „Király-dalnak“ ily — a legjobb akarat mellett is — hiányos előadása első sorban kegyeletlenség Liszt Ferenc emlékével szemben, másod sorban blamirozása a szereplő műkedvelőknek, harmad sorban pedig semmibe vévése a közönség műizlésének.

Ugy hiszem, hogy ezen véleményem nem lehetett lehangoló a műkedvelőket illetően, mert hisz nem az ő szereplésük mikéntjére vonatkozott. És higgye el, Kajabusz ur, hogy sokkal inkább alkalmas a műkedvelők munkakedvét és lelkesedését lelohasztani, az olyan reájuk kényszerített vállalkozás, mely erejüket felülhaladó akadályokkal küzd, mint azon őszinte vélemény, mely szereplésüknek önhibájukon kívüli eredménytelenségére vonatkozik. Az én nézetem szerint minden nyilvános előadásnál nem az a lényeg, hogy mi adatik elő, hanem az, hogy miként? Ennek pedig alapfeltétele a rendelkezésre álló erővel való számolni tudás, egyszóval a darab helyes megválasztása. Igaz, hogy ez nehéz feladat s öntudatos zenei képzettséget igényel, én azonban azon hitben tettem megjegyzésemet is, hogy ily képességekkel bíró férfival állok szemben; feljogosított e feltevésre azon hivatali állás melyet Varga úr elfoglal, — ha feltételekben eszálódottam s Varga úr mint dilettans érzékenykedik s e czímen véli magát feljogosítottnak „Kajabusz” utján sérelmeit elmondani. — okolja érte a látszatot.

A fentiek alapján vissza kell utasítanom azon ráfogást, mintha én a vegyeskarban szereplő műkedvelőkről fitymálólagn és lenéző kicsinyléssel nyilatkoztam volna. Ez egyszerűen valótlanosság.

A tárczacikk ellenem irányuló részének o b j e c t i v. i l d o m o s hangja azt sejteti velem, hogy neve alatt maga Elemér rejtezik, ki nem más, mint Varga ur, igaz hogy „Kajabusz” már ildomosabb, mint Elemér volt — de csak „Elemér” irányában Megteszi „Elemér” a gyengébb felfogásnak által félremagyarázott lánghésznék, megdicsérei kereplését stb. stb.

Legyen nyugodt „Kajabusz” = „Elemér” = Varga ur, — tárczacikkének hangját, modorát; nem teszem bírálat tárgyává, — e functiot már elvégezte az az izléssel bíró nagyközönség.

Egyidejűleg engedje meg Tekintetes Szerkesztő úr az alkalmat felhasználnom arra, hogy tisztázzam magamat azon látszólagos kedveltségemet illetően is, mellyel a hangversenyen az engem igen megtisztelő kihívás után a tisztelt közönség elé léptem. Oka ezen látszólagos kedveltségemnek az, hogy közvetlen a hangverseny előtt két napig fekvő beteg voltam, minnek következtében a műsorban jelzett darab eljátszása annyira kimerített, hogy egy hosszabb és nagyobb fizikai erőt igénylőnek előadására, úgy a közönség iránti tiszteltetlől mint a magam érdekében vállalkozni nem mertem; nem mertem annál inkább, mert hátra volt még a műsorban a dalárda befejezése, melynek kísérésénél teljes erőre volt szükségem, hogy az előadandót a közönség műzslésének megfelelően juttassuk érvényre.

A különböző találgatások és magyarázatokkal szemben kérem e menteségemet, mint a valónak megfelelő elfogadni. Magán jellegű kellemelenségemet a nagyközönség előtt láthatóvá tenni, a mint eddig nem volt szokásom, úgy most sem tettem, — betegségem szülte gyöngeségemet azonban leküzdeni képtelen valék. Melyek után, maradtam kiváló tiszteltetl.

S Z E N D Y Á R P Á D.

Utóhang a fentebbi vádekezésre.

Szendy Árpád ur úgy tesz, mintha apprehendálna. Zokon veszi, hogy még akad valaki, aki az igazat szemébe meri mondani. Kapja magát, bő lére eresztett felvilágosítással lép a közönség elé s mosakodása azon háladatos elvből indul ki, hogy: „Si fecisti: nega!”

Hogy mennyire nyomon beszél a tanárság ur, azt élénken illusztrálja az a sok ellentmondás, melyből csak úgy hamzsg az ő sokat mondani akaró recenziója. Többek között azt mondja, hogy az ő tisztességtelen fellépése csak annyian negysem közötti eszmecsere volt, 13 sorral alább már nyilvános szövegtést emleget. De hát mi volt az a bizalmas tete a tete, mely legalább is az énekkar felének szeme előtt játszódott le? A „Király-dalt” befejezzük.

Künn a közönség elismerő tapsa hangzik, — az alatt Sz. ur ott benn a színpalán mögött a legbombszakosabb gorombaságokkal akarja tönkre silányítani azt a sok fáradság árán szerzett szerény dícsőségét. „Skandalum, bílamage, megcsúfolása Liszt nevének” — ez még semmi; hanem fenyeget, hogy elviszi a hírt, mit csinálnak Szarvason. Én a nem kérdezett kritikusnak csak ennyit feleltem: Ha az operaház énekkara énekelne így Pásten, megengadom, hogy férne hozzá egy kis kritika: de Szarvason (t. i. korlátolt hangterheltségű s kevésbé gyakorlott énekesek által bemutatva) még nem megy skandalum számba az ilyen előadás. Hogy Sz. ur ezen megjegyzéséből szándékos rosszakarattal és czélzatos sággal olyan vádat kovácsolt, mintha én a közönség műérzékét kicsinylőleg és sértőleg szólaltam volna: ez által csak arról tesz bizonyosságot, hogy nemcsak a zongorát kezeli művészen, de mesterileg ért a tények s mások beszédének elferdítéséhez is. De mért bizonyítottam én, hogy mennyire tisztetem a közönség ízlését? Rövid felvétel alatt nem egyszer volt már alkalmam hozzá járulni egy-egy élvezetes est sikeréhez s a szarvasi nők megtisztelő kitüntetése — melyet tavórlól sem a múlt érdemeinek méltánylásául, mint inkább a jövőre való buzditásul kívánok tekinteni — azt mondja nekem, az van írva annak a korszaknak minden levelére, hogy a tisztességes munka és önzetlen fáradozás nyomában elismerés fakad, ha még oly hangosan kiált is reá, „fejszisd meg”-et a csak magának tömjénező elbizakodottság. E megnyugtató tudatban fogok ezután is nem lankadó buzgalommal haladni az eddigi irányban, nem

rettenve vissza rosszakarattal támadások és a nemesebb törekvésnek szárnyát szegni akaró akadályok előtt s kijelentem, hogy Sz. ur okatlan handa-handáit figyelemre sem méltatom.

A hosszúra nyújtott elmélkedés írója annyira megy, hogy végül még zenészeti képzettségem és kvalifikációm bírálatul tolja fel magát. Hogy megnyugtassam a tisztelt ur lelkiismeretét, legyen szabad tudára adnom, hogy én épen azon m. kir. zeneakadémia tanárai előtt tettem ének- és zenetanári vizsgálatot, a melynek Sz. ur még a múlt évben is csak h a r m a d é v e s növendéke volt. (Lásd „Az orsz. magy. kir. zene- és színművészeti akadémia Évkönyve az 1887/8 tanévről. 43 lap.) Kivánságára bármikor legszívesebben készséggel fogom diplomámat megtekintésre átengedni.

A recenzió végén megtudja a közönség azt is, mi volt oka annak a negligáló modornak, mely senki figyelmét ki nem kerülhetette, melyet tehát csakugyan szükséges volt kommentálni.

Két napig fekvő beteg volt Sz. ur.

Hat kérem ezt előbb kellett volna mondani! Hiszen ha ezt tudom megkímélhettem volna egymást ettől a sok irka-firka-tól; mert csak nem képzeli senki, hogy egy beteges kedély izetlen kifakadásait komolyan vettem s annak alapján magamnak csak egy perczig is rossz kedvet csináltam volna.

Tehát én elfogadom menteségül a betegséget; de Kajabusz azt mondja, hogy a ki beteg, az fekéüdjék le, vagy hagyja otthon a — rossz kedvét!

VARGA JÓZSEF.

Szentandrás aug. 17.

Tekintetes szerkesztő úr!

Békés Szent András aug. 12-én a Nép körben a szarvasi dalkar közreműködésével tartott zártkörű népmulatság a szó szoros értelmében fenyescs sikerült. A szarvasi dalkarnak községünkbe bevonulása már magában elég impozáns volt. A szentandrásiak a hídfőnél varakoztak az érkezőkre, hol a dalkar elénekelte az ez alkalomra szerkesztett indulót. Ennek végeztével dr. Simkovicz György községünk érdemes orvosa alkalmi beszéddel üdvözölte a körünkbe érkező kedves vendégeinket, melyre Benka Gyula igazgató-tanár válaszlott szokott élénk, talpra esett előadással, mire a szarvasiak az ott varakozó szentandrásikkal egyesülve elindultak s zenészők mellett vonultak a Nép körbe, mely hely az első tekintetre is már azt a benyomást tette a szemlélőre, hogy itt jól lehet mulatni. Megzendült a zene s midőn a közönség nagy része összegyűlt, a szarvasi dalkar több darab összehangzó dallamával gyönyörködött az igen szép számmal egybegyűlt közönséget. Hogy mily népes volt ez összejövetel igazolja első sorban az is, hogy a négyest 44 pár tánczolta, továbbá igazolja az, hogy a bevétel volt összesen 110 frt 60 kr. Minthogy a kiadás volt 45 frt. 3 kr. tehát tiszta maradvány tesz 65 frt 57 kr. A jó, kedélyes mulatság csak akkor ért véget, midőn a hajnal bíbor veres színyait kezdé kitárni, mire aztán a közönség szétoszlott.

A nőkoszorút lehet hogy hiányosan állítottam össze s így előre is bocsánatot kérek, ha netán valaki téves összeírásomból kimaradt. Jelen voltak Szarvasról: Salacz Ferenczné, Ponyiczky Jánosné, Mikolay Jánosné, Fedor Karolyne, Ponyiczky Elekné, Somogyi Juliska, Szarka nővérek, Trnyik Örszike, Léva Nővérek, Banderi Gizella, Sterlencz Róza Orosházáról, Erdei Jánosné, Boros-Jenőné, Bakj Endréné Öcsödől, Szent-Andrásról a következők: Darabos Sandorné, Hutiray Lászlóné, Dr. Simkovicz Györgyné, Pollacek Vilmosné, Urbanek Nandorné, Hachenberger Jánosné, Hajas Lajosné, Bohos Gyuláné, Majoros Ferenczné, Tolnay Ferenczné, Nyiri Bálintné, Zih Karolyne, Zih Kálmánne stb.

Felülfizettek a következők: Benka Gyula 1 frt, Tolnay Ferenc 1 frt, Pekelniczky Adolf Szolnokról 1 frt, Baskó István 1 frt, Gólian Soma 60 kr., Gaál István 60 kr., Krajner Miklós 60 kr., Elefant Pál 60 kr., Schei Gyula 60 kr., Komlóvszky János 60 kr., Molitörizs István 60 kr., Bakay Pál 60 kr., Farkas Béla 60 kr. ifj., Tóth Lajos 60 kr., Tóth Gáspár 60 kr., Gyurik Pál 60 kr., Papp Lajos 60 kr., Trnyik János 60 kr., Oláh Miklós 60 kr., Fabian Gyula 60 kr., Hutiray László 40 kr., Zúbor Bálint 40 kr., Stern Kóbi 40 kr., Bozóky Lajos 40 kr., Tomesik János 30 kr., Karsai László 25 kr., Román Károly 25 kr., Roszjarovitz János 20 kr., Hacker Jónás, Fábó Emánuel, Szüle Kálmán, Pollacek Vilmos, Forsner Dávid, Mikolay János, Pribelszky István, Kozák Ferencz, Kohn Ábrahám, Pollák Károly, Pákozdi Pál, Zih Kálmán, Csizmadia Ferencz, Dorogi Vince, Elefant Adolf, Mikotay János 20—20 kr., Pokorny László, Kovács N., Pollák Jenő, Lukács Imre, Prievara Imre és Töröcsik Ferencz 10—10 kr. Felülfizetés összesen 20 frt 20 kr.

Ujdonságok.

— Rehabilitált előjáró. Tóth Gáspár ösödökségi gazda ellen, ki e tisztét tovább mint 10 évig viselte, — néhány ösödi lakos feljelentést tett. A megtartott fegyelmi és bünvizsgálat ártatlanságát kiderítette s úgy a közigazgatási bizottság, mint a gyulai kir. törvényszék az eljárás ellen beszűntette s ezzel az ártatlanul vádlottnak, kit a uéltatlan vád testileg lelkileg megviselt, a jól megérdemelt elégtételt megadta.

— Beküldetett. A tizenhatodik nemzetközi gabona és magvásár augusztus hó 27-én és 28-án a bécsi közraktárban (cs. k. Prater) fog megtartani. Ezen vásárral együtt az osztrák molnárok és molnárérdeltek társulatának közgyűlése egybeköve leend. A magvásár tárgyszorozata értelmében augusztus hó 27-ike Osztrák-magyarország, Poroszország, Szászország, Bajorország, Württemberg, Baden, Franciaország minden játékának, India és Éjszakamerika aratási jelentéseinek, augusztus hó 28-ika pedig len üzleteknek van szántva. Jelentkezések a bécsi gabona és lisztözsde titkársági irodájában fogadhatnak

el, hol a részvevők egyszersmind tudósítást azon árleendédsről nyerhetnek, melyet csaknem valamennyi osztrák-magyar szállítótársulat a Beesbe való utazásra és vissza biztosított.

— Hymen. Inezedy J. László, kiváló fiatal költő és jeles hírlapíró, városunk szülőtte, eljegyezte özv. Rónyai Zsigmondné szül. Novák Antónia nevű bájós leányát Mariskát. Kötendő frigyükhöz fogadják szereucse kívánságukat.

— Hymen. Főtisztelendő és nagyságos dr. Szerberényi Gusztáv püspök bájós leányát Otília kisasszonyt eljegyezte Szakmány Arisztid, b.-csabai kir. aljárásbíró ur. Boldogság áraszsa el a kötendő frigyüket!

— Könyvtár- és levéltáraink látogatója. Dr. Balagi Aladár budapesti egyetemi tanár a múlt héten három napot töltött városunkban levéltári kutatásokkal foglalkozva. Egy nagyobb megírandó műhöz gyűjté az az anyagot s jól esik kijelentünk, hogy tárgyhöz nálunk talála egyik legbecesebb forrását a M a r k o v i c z M Á T Y Á S múlt századbeli szarvasi evang. lelkész Krónikájában. Ugy nyilatkozott, hogy III. Károly uralkodása idejéből alig van hozzá fogható becesebb mű Magyarországon. Azt fájlatnia kellett, hogy nem férhetett hozzá a városi levéltárhoz, mely eddig még nincs úgy rendezve, hogy az használható lenne.

— Nyilvános köszönet. Pásztor János színész, a kolozsvári nemzeti színház főgyűlöje szíves volt főgymnasium könyvtárnoknak egy értékes német szövegű chemiai tankönyvet adományozni. Fogadja érte köszönetünket. Főgymnasiumi igazgatóság.

— Erdékes szárnyas vad Csabacsüdi pusztán e napokban egy igen érdekes szárnyas vadat ejtettek el, és pedig pusztai talpas tyukot mely csak ritkán jelentkezik nálunk, tartozik a tyukfélékhez, állandó tartozkodási helye Középszasia homokos és szikes vidéke. Sajnos hogy oly sérült állapotban jutott a főgymnasium birtokában hogy kitűnni lehetetlen volt.

— Életmentő gyermek. Békés Szent András Nyiri Zoltán 11 éves fia midőn látta, hogy egy Körörsben furdó 12 éves fiú a habokba elmerült — mint bator úszó — azonnal sietett a már fuldokolónak segítségére szándéka sikerült is mert a bator fiú lelékületét nem veszítette el, s így még ideje korán ki szaba ditota a veszély karjából s vissza adá őt az életnek.

— Jönnek a színészek. Renovált színterünkben aug. 25. lesz az első színi előadás Csiky Gergelynek „Vasemberét” fogják elő adni Miklosy Gyula társulata. A műsorban a következő darabok vannak előadásra kizemlélve, drámák; Milton, Jó Fülöp, Aranyhalak, Constantin abbé, Parasztkisasszony, Felhő Klári, Lőcsői fehér asszony, Egér; operettek: Nap és Hold, Koldus diák, Rip van Winkle, Király fogás, Uff király, Eleven ördög, Czigan báró, Mikádó. A társulat tagjai jóformán mind nálunk most fognak először fellépni s így előre nem ismerjük őket. Különben reméljük, támaszkodva eddig nyert értesüleinkre, hogy a közönség igényeinek megfognak felelni.

— Gyökeres tatorozás. Város házában most folyik az épületnek gyökeres javítása. Minden a mi ócska rossz helyet enged a jónak, mi csak ezt az óhajunkat fejezik ki ezen renoválás mellett ráferne városházunkra a kibővítés is. Az a sok hivatal nagyon szoroson van egymás mellé elhelyeztet nem ártani egy kis tagítás.

— Új fényképész Békésben. A békesi piac-téren egy igen szépen és csinosan berendezett fénykép-kirakát vonta magára a járó-kelek figyelmét. Minden fénykép a lehető leghívebben sikerült kiállításban, a legpárabb részletekig gyönyörűen van kidolgozva s az itteni fényképész kiállított fólvételei ezekhez hasonliva csak mázások. A kitűnő fényképész Budapestről való, neve Nyári Béla, kinek szépen berendezett műterme van a fővárosban a Király utcában. Ottani tartózkodása rövid időre van szabva; s lakik Zilahi József ur újáróban levő házában; s a mellett, hogy bármily időben sikerült fólvételeket eszközöl; még igen jutányosan is dolgozik. Tulódsítónk által lapunkban is fólhívjuk reá a békesi közönség pártoló figyelmét, a melyre valóban érdemes. A legmelegebben ajánljuk!

— Öngyilkosság. Forgulya János nevezetű ács, ki a piactéri bodeban mész és homok árulással volt elfoglalva aug. 17-én állítólag miután nejt keményen bántalmazta volna, ezen veselete feletti elkeseredésében felakasztotta magát. Ez alkalommal ismét azt lehetett tapasztalni, hogy a kik először észrevették az öngyilkosságot, nem siettek segítségére. Az a babonaszerű balhit van elterjedve a nép közt, hogy az akasztott emberhez nem szabad nyulni. Elég rossz, hogy ezt hiszik; ajánlatos azért, hogy ilyen oktalanságon felül emelkedjék az ember és szerencsétlen társának segítségére siessen. A jókor jött segély gyakori esetben megmenti az ember életét.

— Elhaltak névsora Szarvason az ev. egyházban. auguszt. 11—17-ig. Skultéti Mária 1 hét, bérlur. Hipszky Pál 12 nap, göröcsök, Borgula György 4 év, torokgyilk. Skorka Mária 2 1/2 év, vörheny. Benzúr Mária 14 év, hashártyalob. Adamik Pál 1 év, tüdőlob. Závoda Mihály 5 év, vörheny. Gáspár Anna 1/2 év, bérlur. Brusznyczy János 17 év, hagymás. Fánosi Zsuzsanna 7 év, vízkór. Litauszky Mária 10 nap, vö született gyengeség. Munkai Judit, Kerkovics János napsz. neje 45 év, agylób. Poljovka Zsuzsanna 1 év, bérlur, Kovács Zsuzsanna, Urbancsik Márton juhász özvegye 67 év, agglór. Csónka György 1 hét. Mra v i k András 20 év, gümőkór. Zelenák Judit 1/2 év, vö született gyengeség. Tibiczinyi János napszámos 42 év, hagymás.

Szerkesztői üzenetek.

Z. I. B. Csaba A tárcza cikkeket megkaptam, köszönet érte, jövő szám hozza.

G. P. Kis Zombor. A beszélyeket mind megkaptuk, legközelebb közölve lesznek. Tárgyhalmoz miatt eddig nem lehetett. Kiváló figyelmét köszönjük.

J. L. Békés. A jellemrajzot legjobb akaratom mellett is csak a jövő számban folytathatjuk.

Felelős szerkesztő: Mináfi József.

"Facherlin"

Csak üvegekben létezik
azért elővigyázat
a bevásárlásnál

H i r d e t m é n y.

A Szarvason a „Beliczey” uton fekvő és néh. Dr. Télessy tulajdonát képezett ház, istállóval, valamint a város melletti szőlő lakó- és borházzal azon-
nal eladó esetleg bérbe adó. Ezen kívül szoba, butorok és egy varró gép is eladó.
Közlelbi értesítést adnak. 1-3 Néh. Dr. Télessynek örökösei.

Mert minden egyéb kétségkivül: hamisítvány és tévutra vezetés!
Valódi minőségben kapható a következő uraknál.

Szarvason: Medveczky József
, Barts Emil
, Réthy Sándor
, Nyácsik Soma.

G y o m a: Weidinger György
, Scheiber Adolf
K.-Szt.-Márton: Vagó és Társa
M e z ő t ú r: Schreiber Izidor

Orosháza: Vandlík János
, Posevitz Cornel
, Bruckner Lajos.
9-10

1376/1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szarvasi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi hogy Szabó M. Mátyás végrehajthatónak Breuer Ignátz végrehajtást szenvedő elleni 294 forint tökekövetelés és járulékaik iránt végrehajtási ügyében a b-gyulai kir. törvényszék (a szarvasi kir. járásbírósa) területén levő. Endrőd községben fekvő az endrői 2116. sz. tjbén foglalt Breuer Ignátz nevén álló A. t. rsz. a. hrsz. 420 □ 01 beltelkes házra az árverést 560 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi szeptember hó 14-ik napján délelőtt 10 órakor Endrődön a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron is eladatni fog.

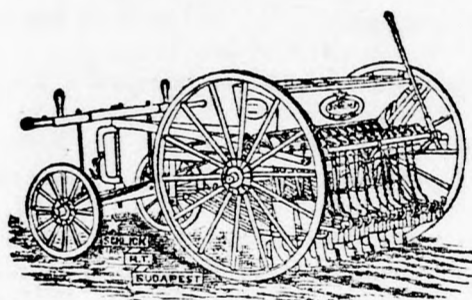
Árverezni szandékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 56 forint készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa telekkönyvi hatósága.
Szarvason, 1888. évi június hó 23-án.
KONTUR JÓZSEF, kir. járásbíró.

SCHLICK-féle VASÖNTŐDE és GÉPGYÁR-

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPESTEN,

Központi iroda: VI. váci körút 57. — Gazdasági géposztály: Külső váci-út 1696-1699.

SCHLICK-féle szab. egyes- rayol,
kettős és hármás ekék.
2 első díj aranyérem és még három
egyéb kitüntetés.
SCHLICK- és VIDATS-féle ered. egyes
ekék kapáló, töltőgető és porhányító
ekék stb.

SCHLICK-féle szabadalmazott

„TRIUMPH“

korvetgépek.

Legnagyobb kitüntetés a
vetőgépre:
arany díszokmány a hatvani nemzet-
közi ekeversenyen.

Gőzcséplő, járgánycséplők, gabona-
rosták, őrlőmalmok, takarmánykészítő
és egyéb gazdasági gépek.

Előnyös fizetési feltétel.

Legolcsóbb árak. Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Felhívás a hölgyekhez!

Dr. Plausitz egészségügyi tanácsos urnak sikerült az orvos-tudomány és vegyészeti segélyével egy arcbőr-finomító kenőcsöt feltalálni, melyet Quirini Alajos gyógyszerész ur, hites törvényszéki vegyész a m. kir. kormánytól nyert szabadalom alapján állít elő

Ezen kenőcs tulajdonsága, hogy öregebb hölgyeknél az arcz-ránczok elsimítása által, egészséges, üde és finom arcbőrt s így ifjabb kinézést idéz elő. Ifjabb hölgyek arcbőrünek szépségét és üdeségét rövid idő alatt hatványozza oly módon, hogy ezen tulajdonok fokozott mérvben késő évekig maradnak. Továbbá felül-mulhatatlannak bizonyult mindennemű arczfoltok, szeplők és apró kelések ellen; mely hiányokat rövid használat után nem-csak eltünteti, hanem az arcbőr finomságát és üdeségét is helyreállítja. — Az arcbőr rég elvesztett üdeségének az arczfestés káros hatásainak és a bőr mindennemű tisztáltságainak eltávolítására egyedüli biztos hatással bír. Jó szolgálatokat tesz továbbá a kéz bőr puhítására és finomítására nézve.

Főraktár egész Magyarország részére: Budapest; Quirini Alajos, ujlilág-utca 2. szám.

Árak: 1 nagy tégely Dr. Plausitz-féle kéz- és arczkenőcs 80 kr., 1/2 tégely 50 kr., 1 üveg arczmosóvíz 1 frt, 1/4 doboz rizspor fehér vagy rózsaszínű 40 kr., 1/2 doboz 60 kr., 1 egész doboz 1 frt 10 kr., mind Dr. Plausitz találmánya. Minden tégelyhez egy használati utasítás jár, Figyelmeztetem a t. közönséget, hogy csakis az tekintendő Dr. Plausitz-féle kenőcsnek, a melynek tégején Quirini Alajos gyógyszerész felirat bevéve van.

Kapható a következő gyógyszerészeknél: Arad. Ring L., Alba. Riegel B., Agram. Pessics J., Békés-Gyula. Winkler Ferencz., Brassó. Kugler E., Debreczen. Mihálovits J., Eszék. Dijenes J., Eperjes. Schmidt K., Kolozsvár. Dr. Hinz Gy., Kassán. Mégai G., Kecskemét. Katona Zs., Komárom. Schmidhauer A., Lugos. Vértes L., Miskolcz. Ujházi K., Nagyvárad. Bleyer K., Nagy-Becskerek. Menzer L., Pozsony. Scholz R., Pécs. Göbl K., Pancsova. Bauer F., Szeged. Barcsai K., Szolnok. Adler M., Szabadka. Joó K., Temesvár. Albert és Klausman.

10-2